

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจที่อยู่อาศัย ครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 3 ประการ คือ ประการแรกต้องการทราบกระบวนการเข้าสู่ธุรกิจที่อยู่อาศัย สภาพปัจจุบันและปัญหาของการประกอบธุรกิจที่อยู่อาศัย ประการที่ 2 เพื่อศึกษาความแตกต่าง ในด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติ และทักษะระหว่างผู้ประกอบการกับพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัย และประการสุดท้ายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติ และทักษะกับพื้นฐานทางการศึกษาอบรมและภูมิหลัง ดังนั้นการเสนอผลของการวิจัยจะได้ จำแนกสาระออกเป็น 3 ตอนตามลำดับเช่นกัน

ต่อไปนี้เป็น การเสนอผลการวิจัยตามลำดับที่ได้ชี้แจงแล้ว
กระบวนการเข้าสู่ธุรกิจที่อยู่อาศัย สภาพปัจจุบัน และปัญหาในการประกอบกิจการของ
ผู้ประกอบการ และพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัย

ผลการวิจัยในตอนนี้ได้เป็นการพิสูจน์สมมติฐานแต่จะเป็นผลการสำรวจข้อเท็จจริงเบื้องต้นในเรื่องปัจจัยสนับสนุนหรือแรงจูงใจในการเข้าสู่ธุรกิจที่อยู่อาศัยและปัญหาในการประกอบกิจการธุรกิจที่อยู่อาศัย รวมทั้งข้อเท็จจริงด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ปัจจัยสนับสนุนการเข้าสู่ธุรกิจที่อยู่อาศัย

การเคยได้รับการฝึกวิชาชีพด้านธุรกิจที่อยู่อาศัยจากที่อื่นมาก่อน พบว่าผู้ประกอบกรส่วนใหญ่คือร้อยละ 46.5 ไม่เคยได้รับการฝึกมาก่อนเลย อย่างไรก็ตามในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 43.2 เคยได้รับการฝึกฝนมาบ้าง และมีเพียงร้อยละ 10.3 เท่านั้นที่เคยได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี (ตารางที่ 4-1)

ตารางที่ 4-1 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามการเคยได้รับการสอนหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับงานธุรกิจที่อยู่อาศัย

เคยได้รับการสอนหรือฝึกฝนเกี่ยวกับงานด้านธุรกิจที่อยู่อาศัยมาก่อนที่จะทำกิจการในปัจจุบัน	ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ
เคยได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี	16	10.3
เคยได้รับการฝึกฝนมาบ้าง	67	43.2
ไม่เคยได้รับการฝึกฝนมาก่อนเลย	72	46.5
รวม	155	100.0

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในระยะแรกเริ่มกิจการนั้น มีผู้ประกอบการจำนวนมากถึงร้อยละ 96.8 ได้รับการช่วยเหลือจากกลุ่มบุคคลต่างๆ แยกเป็นการช่วยเหลือจากบิดา มารดา และญาติพี่น้องมากที่สุด ร้อยละ 54.9 จากเพื่อนฝูงในวงการธุรกิจร้อยละ 37.4 จากกลุ่มคนอื่นๆ อีกร้อยละ 4.5 ส่วนผู้ที่มิได้เคยรับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากผู้ใดเลยมีเพียงร้อยละ 3.2 (ตารางที่ 4-2)

เมื่อพิจารณาภาพรวมผลการวิจัยจำแนกตามด้านที่ได้รับการช่วยเหลือทั้งจากสถาบันการเงินและจากการบริหารงานภายในขององค์กรเองพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้รับการช่วยเหลือด้านการเงินมากถึงร้อยละ 45.2 การจัดหาวัตถุดิบและอุปกรณ์ร้อยละ 13.5 ซึ่งใกล้เคียงกับเคยได้รับการช่วยเหลือด้านการจัดการร้อยละ 12.5 ที่เหลือได้รับการช่วยในด้านอื่นๆ มากถึงร้อยละ 21.7 ส่วนที่ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากผู้ใดเลยนั้นมีเพียงร้อยละ 3.9 (ตารางที่ 4-3)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4-2 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามการเคยได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากบุคคลอื่น

ผู้ที่สนับสนุนและช่วยเหลือมากที่สุด เมื่อแรกเริ่มดำเนินกิจการ	ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ
บิดา มารดา หรือญาติพี่น้อง	85	54.9
เพื่อนฝูงในวงการธุรกิจ	58	37.4
คนอื่น ๆ	7	4.5
ไม่เคยได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใด	5	3.2
รวม	155	100.0

ตารางที่ 4-3 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามด้านที่ได้รับความสนับสนุนและช่วยเหลือ

ด้านที่ได้รับความสนับสนุนและช่วยเหลือจาก สถาบันการเงินและการบริหารภายในองค์กร	ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ
การจำหน่าย	5	3.2
การเงิน	70	45.2
การจัดหาวัสดุุดิบและอุปกรณ์	21	13.5
การจัดการ	19	12.5
ไม่ต้องการ	6	3.9
อื่นๆ	34	21.7
รวม	155	100.0

ในด้านความคิดที่ประกอบกิจการด้านธุรกิจที่อยู่อาศัยในปัจจุบันนั้นพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้ก่อตั้งธุรกิจดังกล่าวขึ้นเนื่องจากเมื่อได้ติดต่อพูดคุยกับนักธุรกิจมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 52.8 รองลงมาได้แก่เมื่อได้ฝึกหัดงานร้อยละ 13.5 ส่วนผู้ประกอบการที่ก่อตั้งธุรกิจขึ้นมาด้วยตนเองนั้นมีเพียงร้อยละ 8.4 ซึ่งใกล้เคียงความคิดที่เกิดขึ้นขณะศึกษาเล่าเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยร้อยละ 7.1 ในขณะที่บิดา มารดา และญาติพี่น้องบอกให้ทำมีเพียงร้อยละ 5.2 จากการที่ได้เดินทางไปต่างประเทศได้พบเห็นสิ่งแปลกๆใหม่ๆร้อยละ 1.3 และที่เหลืออีกร้อยละ 2.6 นั้นตอบว่าจำสาเหตุไม่ได้ ส่วนที่เหลือร้อยละ 9.1 นั้นเนื่องจากเหตุอื่นๆ (ตารางที่ 4-4)

ตารางที่ 4-4 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามการความคิดที่จะก่อตั้งธุรกิจในปัจจุบัน

จุดเริ่มต้นของความคิดที่จะก่อตั้งธุรกิจในปัจจุบัน	ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ
เมื่อได้ฝึกงาน	21	13.5
เมื่อได้ติดต่อพูดคุยกับนักธุรกิจ	82	52.8
บิดา มารดา หรือญาติพี่น้องบอกให้ทำ	8	5.2
คิดขึ้นด้วยตนเอง	13	8.4
เมื่อได้ศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัย	11	7.1
เมื่อได้เดินทางไปต่างประเทศและพบสิ่งใหม่ๆ	2	1.3
จำไม่ได้	4	2.6
อื่นๆ	14	9.1
รวม	155	100.0

2. แรงจูงใจให้เข้าสู่ธุรกิจที่อยู่อาศัย

ในด้านแรงจูงใจให้ประกอบธุรกิจที่อยู่อาศัยนั้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตอบคำถามของแรงดึงดูดให้มาประกอบอาชีพมากกว่าคือเนื่องจากรายได้ดี ร้อยละ 29.0 สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย ได้รับการฝึกฝนมาอย่างนี้หรือพอจะทำอาชีพนี้ได้ ร้อยละ 18.7 ส่วนที่ตอบว่าเป็นอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า เป็นอาชีพที่อิสระ และทำธุรกิจนี้แล้วสนุก มีร้อยละ 10.3, 7.7 และร้อยละ 2.6 ตามลำดับ ส่วนแรงจูงใจเข้าสู่ธุรกิจที่อยู่อาศัยที่เกิดจากแรงผลักดันนั้นได้แก่ความจำเป็นบีบบังคับมีเพียงร้อยละ 3.9 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 23.9 นั้นตอบไม่ได้และไม่รู้จะทำอะไร นอกจากนั้นยังมีสิ่งจูงใจหรือสาเหตุสำคัญอื่นๆ อีกร้อยละ 3.9 (ตารางที่ 4-5)

ตารางที่ 4-5 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามสิ่งจูงใจหรือสาเหตุสำคัญในการประกอบอาชีพ

แรงจูงใจหรือสาเหตุสำคัญในการประกอบอาชีพนี้	ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ดี	45	29.0
ความสนุก	4	2.6
สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย ได้รับการฝึกฝนมาอย่างนี้ หรือพอจะทำอาชีพนี้ได้	29	18.7
เป็นอาชีพที่มั่นคงและมีความก้าวหน้า	16	10.3
ความจำเป็นบีบบังคับให้ต้องหาเลี้ยงชีพเพื่อการดำรงชีวิต	6	3.9
เป็นอาชีพที่อิสระ	12	7.7
ตอบไม่ได้ ไม่รู้จะทำอะไร	37	23.9
อื่นๆ	6	3.9
รวม	155	100.0

3. ความต้องการในธุรกิจที่อยู่อาศัย

ในด้านความต้องการที่จะเปลี่ยนธุรกิจที่อยู่อาศัยหรือไม่นั้นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ต้องการเปลี่ยนมีจำนวนมากถึงร้อยละ 76.8 เหลือเพียงร้อยละ 23.2 เท่านั้นที่ต้องการเปลี่ยนเพื่อทำธุรกิจอื่น (ตารางที่ 4-6)

เมื่อพิจารณาภาพรวมผลการวิจัยว่านอกเหนือจากการดำเนินธุรกิจที่อยู่อาศัยที่ดำเนินการอยู่แล้ว ผู้ประกอบการยังมีความต้องการที่จะก่อตั้งธุรกิจใหม่หากมีทุนเพิ่ม ผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการต้องการทำกิจการด้านบริการมากที่สุดถึงร้อยละ 32.9 แม้จะไม่มีรายละเอียดของการบริการดังกล่าว แต่คงเป็นการบริการที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่อยู่อาศัย เพราะยังมีการบริการจำนวนมากที่ที่เกี่ยวข้องกับการธุรกิจที่อยู่อาศัย เช่นการบริหารโครงการที่อยู่อาศัย การรักษาความปลอดภัย การรักษาความสะอาด ฯลฯ เป็นต้น ส่วนความต้องการก่อตั้งธุรกิจรองลงมาได้แก่กิจการด้านอื่นๆ ร้อยละ 21.9 นอกจากนั้นยังสนใจลงทุนในธุรกิจการค้าส่ง-ค้าปลีกร้อยละ 12.9 สถาบันการเงินร้อยละ 7.1 การนำเข้า-ส่งออก ร้อยละ 5.2 อย่างไรก็ตามก็ยังมีกลุ่มผู้ประกอบการมากถึงร้อยละ 20.0 ที่ไม่ต้องการลงทุนเพิ่ม (ตารางที่ 4-7)

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4-6 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามความต้องการเปลี่ยนแปลงอาชีพ

ความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงอาชีพ	ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ต้องการเปลี่ยนอาชีพ อยากเปลี่ยน	119	76.8
	36	23.2
รวม	155	100.0

ตารางที่ 4-7 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามการความต้องการก่อตั้งธุรกิจเพิ่มเติม

ธุรกิจที่ต้องการก่อตั้งเพิ่มเติม ถ้ามีทุนเพิ่ม	ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	11	7.1
การบริการ	51	32.9
การนำเข้าและส่งออก	8	5.2
การค้าส่งและค้าปลีก	20	12.9
ไม่ต้องการ	31	20.0
อื่นๆ	34	21.9
รวม	155	100.0

4. ปัญหาในการประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย

สำหรับปัญหาในการประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยนั้นส่วนใหญ่พบว่าผู้ประกอบการจะมีปัญหาด้านการจำหน่ายและด้านการเงินในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก คือ ร้อยละ 34.2 และ ร้อยละ 33.5 ตามลำดับ ปัญหาที่พบลำดับรองลงมาได้แก่ด้านการจัดการ ร้อยละ 13.5 ส่วนด้านการจัดหาวัสดุุดิบและอุปกรณ์นั้นมีเพียงร้อยละ 9.7 ที่เหลือร้อยละ 9.1 เป็นปัญหาอื่น ๆ ที่ไม่ระบุรายละเอียด (ตารางที่ 4-8)

ตารางที่ 4.8 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามปัญหาในการประกอบอาชีพ

ปัญหาในการประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน	ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ
การจำหน่าย	53	34.2
การเงิน	52	33.5
การจัดหาวัสดุุดิบและอุปกรณ์	15	9.7
การจัดการ	21	13.5
อื่นๆ	14	9.1
รวม	155	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงภาพรวมความต้องการที่ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยคาดว่าจะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาล พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือในด้านการเงิน ร้อยละ 40.0 ด้านการจัดหาวัสดุุดิบและอุปกรณ์ร้อยละ 31.0 ส่วนความต้องการด้านการจำหน่ายและด้านการจัดการนั้นมีเพียงร้อยละ 11.0 และร้อยละ 6.5 ตามลำดับ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 11.6 นั้นไม่ได้ระบุรายละเอียด (ตารางที่ 4-9)

ตารางที่ 4-9 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามด้านที่ต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือ

ความช่วยเหลือจากรัฐบาลที่ต้องการมากที่สุด	ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ
การจำหน่าย	17	11.0
การเงิน	62	40.0
การจัดหาวัสดุุดิบและอุปกรณ์	48	31.0
การจัดการ	10	6.5
อื่นๆ	18	11.6
รวม	155	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนการทำงานในวันหยุดประจำสัปดาห์นั้น ผู้ประกอบการเกือบทั้งหมดต้องทำงานในวันหยุด โดยทำงานวันเสาร์ (หยุดวันอาทิตย์) ถึงร้อยละ 38.7 ทำงานทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์ในสัดส่วนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 32.9 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 28.4 นั้นทำบ้างบางวันเสาร์และบางวันอาทิตย์ (ตารางที่ 4-10)

ตารางที่ 4-10 ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามการทำงานในวันเสาร์และวันอาทิตย์

ความถี่ในการทำงานวันเสาร์และวันอาทิตย์	ผู้ประกอบการ	
	จำนวน	ร้อยละ
ทำทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์	51	32.9
ทำเฉพาะวันเสาร์ หยุดวันอาทิตย์	60	38.7
ทำบ้างบางวันเสาร์และบางวันอาทิตย์	44	28.4
รวม	155	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. สภาพปัจจุบันของผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัย

5.1 อายุ

ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นบุคคลในวัยกลางคน กล่าวคือ ร้อยละ 39.4 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี และอีกร้อยละ 20.0 มีอายุระหว่าง 46-55 ปี ส่วนวัยหนุ่ม-สาว (อายุ 26-35 ปี) มีจำนวนร้อยละ 26.5 ที่เหลือร้อยละ 8.4 และ ร้อยละ 5.8 เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี และ 56 ปีขึ้นไปตามลำดับ

ส่วนพนักงานนั้นส่วนใหญ่มีอายุเยาว์วัยกว่าผู้ประกอบการกล่าวคือร้อยละ 58.8 มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 22.9 อายุระหว่าง 15-25 ปี พนักงานในวัยกลางคนคืออายุ 36-45 ปีมีร้อยละ 17.1 และร้อยละ 1.2 มีอายุระหว่าง 46-55 ปี ส่วนพนักงานสูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไปไม่พบในการวิจัยครั้งนี้ (ตารางที่ 4-11)

ตารางที่ 4-11 ผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามอายุ

อายุ	ผู้ประกอบการ		พนักงาน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15 - 25 ปี	13	8.4	39	22.9
26 - 35 ปี	41	26.5	100	58.8
36 - 45 ปี	61	39.4	29	17.1
46 - 55 ปี	31	20.0	2	1.2
56 ปีขึ้นไป	9	5.8	-	-
รวม	155	100.0	170	100.0

5.2 เพศ

ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายถึงร้อยละ 71.0 มีเพศหญิงเพียงร้อยละ 29.0 เท่านั้น

สำหรับพนักงานพบว่า เป็นเพศหญิงในสัดส่วนมากกว่าคือพนักงานเพศหญิงถึงร้อยละ 61.2 ในขณะที่เป็นเพศชายเพียงร้อยละ 38.8 (ตารางที่ 4-12)

ตารางที่ 4-12 ผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามเพศ

เพศ	ผู้ประกอบการ		พนักงาน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	110	71.0	66	38.8
หญิง	45	29.0	104	61.2
รวม	155	100.0	170	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3 สัญชาติ

สัญชาติของผู้ประกอบการที่พบในการวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้ประกอบการจำนวน 155 คน มีสัญชาติไทยถึงร้อยละ 90.3 และเป็นสัญชาติจีนเพียงร้อยละ 9.7 เท่านั้น

สำหรับพนักงานก็มีสัดส่วนของผู้มีสัญชาติไทยมากกว่าและมีจำนวนสูงถึงร้อยละ 98.8 พนักงานสัญชาติจีนพบเพียงร้อยละ 1.2 เท่านั้น ส่วนเชื้อชาติอื่นๆทั้งในกลุ่มผู้ประกอบการและพนักงานไม่พบในการวิจัยครั้งนี้ (ตารางที่ 4-13)

ตารางที่ 4-13 ผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามสัญชาติ

สัญชาติ	ผู้ประกอบการ		พนักงาน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไทย	140	90.3	168	98.8
จีน	15	9.7	2	1.2
รวม	155	100.0	170	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.4 ศาสนา

ศาสนาของผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัยที่พบในการวิจัยครั้งนี้เป็นศาสนาพุทธแทบทั้งสิ้น กล่าวคือผู้ประกอบการนับถือศาสนาพุทธร้อยละ 94.2 ที่เหลืออีกร้อยละ 5.8 นับถือศาสนาอิสลาม

สำหรับพนักงานนั้นก็นับถือศาสนาพุทธจำนวนมากเช่นเดียวกับผู้ประกอบการคือร้อยละ 96.5 ที่เหลือเพียงร้อยละ 2.4 นับถือศาสนาคริสต์และอิสลาม (ตารางที่ 4-14)

ตารางที่ 4-14 ผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	ผู้ประกอบการ		พนักงาน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	146	94.2	164	96.5
อิสลาม	9	5.8	2	1.2
คริสต์	-	-	4	2.4
รวม	155	100.0	170	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.5 ภูมิฐานะ

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีภูมิฐานะในเขตกรุงเทพมหานครมากถึงร้อยละ 60.0 ที่เหลือมีภูมิฐานะเดิมในจังหวัดปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 31.6 และส่วนใหญ่จะอยู่นอกเขตเทศบาลเมืองโดยเฉพาะนอกเขตเทศบาลเมืองนนทบุรีมากถึงร้อยละ 14.2 ส่วนที่เหลือจะมีภูมิฐานะจากต่างจังหวัดต่างๆไป ร้อยละ 8.4 ที่น่าสนใจก็คือมีผู้ประกอบการจำนวน 4 ราย (ร้อยละ 2.6) มีภูมิฐานะจากประเทศสหรัฐอเมริกา

ส่วนพนักงานนั้นส่วนใหญ่ร้อยละ 47.1 มีภูมิฐานะจากกรุงเทพมหานคร และในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 38.8 มีภูมิฐานะในเขตปริมณฑลรอบกรุงเทพมหานคร และส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตเทศบาลเมือง โดยเฉพาะเทศบาลเมืองปทุมธานีมากถึงร้อยละ 12.9 ส่วนที่เหลือมีภูมิฐานะจากต่างจังหวัดร้อยละ 14.1 (ตารางที่ 4-15)

ตารางที่ 4-15 ผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามภูมิฐานะ

ภูมิฐานะเดิม	ผู้ประกอบการ		พนักงาน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เขตกรุงเทพมหานคร	93	60.0	80	47.1
เขตปริมณฑล	49	31.6	66	38.8
ในเขตเทศบาลเมือง	24	15.5	47	27.7
สมุทรปราการ	18	11.6	21	12.4
ปทุมธานี	6	3.9	22	12.9
นนทบุรี	-	-	4	2.4
นอกเขตเทศบาลเมือง	25	16.1	19	11.1
ปทุมธานี	3	1.9	6	3.5
นนทบุรี	22	14.2	13	7.6
อื่นๆ	13	8.4	24	14.1
รวม	155	100.0	170	100.0

5.6 สถานภาพสมรส

สัดส่วนของผู้ประกอบการที่สมรสแล้วสูงกว่าพนักงานกล่าวคือผู้ประกอบการมีร้อยละ 54.8 ในขณะที่พนักงานมีร้อยละ 28.2 ส่วนสัดส่วนของผู้ประกอบการที่เป็นโสดจะต่ำกว่าพนักงาน กล่าวคือพนักงานมีร้อยละ 71.8 ในขณะที่ผู้ประกอบการมีเพียงร้อยละ 40.0 สำหรับสถานภาพอื่นๆ ได้แก่ หย่าและหม้ายพบเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการมีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 4-16)

ตารางที่ 4-16 ผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัย จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	ผู้ประกอบการ		พนักงาน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	62	40.0	122	71.8
คู่	85	54.8	48	28.2
หย่า	4	2.6	-	-
หม้าย	4	2.6	-	-
รวม	155	100.0	170	100.0

5.7 ระยะเวลาที่ดำเนินกิจการหรือระยะเวลาที่ทำงาน

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 52.3 ดำเนินกิจการมาเป็นระยะเวลา ระหว่าง 5-10 ปี ร้อยละ 39.4 ดำเนินกิจการน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 4.5 ดำเนินกิจการระหว่าง 11-15 ปี และร้อยละ 3.8 ดำเนินกิจการระหว่าง 16-20 ปี

สำหรับพนักงานส่วนใหญ่มีระยะเวลาทำงานระยะสั้นกว่าการดำเนิน กิจการของผู้ประกอบการมากกล่าวคือร้อยละ 62.4 ทำงานในระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 36.4 ทำงานในระยะเวลา 11-15 ปี และร้อยละ 1.2 ทำงานในช่วงระยะเวลา 1-5 ปี (ตารางที่ 4-17) มีข้อน่าสังเกตว่าไม่มีผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัยที่ดำเนินกิจการหรือ ทำงานเกิน 21 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.17 ผู้ประกอบการและพนักงาน จำแนกตามระยะเวลาดำเนินกิจการหรือระยะเวลา ทำงาน

ระยะเวลาดำเนินกิจการ หรือระยะเวลาทำงาน	ผู้ประกอบการ		พนักงาน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	61	39.4	106	62.4
5 - 10 ปี	81	52.3	62	36.4
11 - 15 ปี	7	4.5	2	1.2
16 - 20 ปี	6	3.8	-	-
21 - 25 ปี	-	-	-	-
26 - 30 ปี	-	-	-	-
31 - 35 ปี	-	-	-	-
มากกว่า 35 ปี	-	-	-	-
รวม	155	100.0	170	100.0

5.8 จำนวนพนักงาน

ในการดำเนินกิจการธุรกิจที่อยู่อาศัยนั้นพบว่าในสถานประกอบการส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 81.2 มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คน ส่วนสถานประกอบการที่มีพนักงานมากกว่า 200 คนนั้นมีเพียงร้อยละ 2.4 (ตารางที่ 4-19)

ตารางที่ 4.18 จำนวนพนักงานในสถานประกอบการ จำแนกตามจำนวน

จำนวนพนักงานในสถานประกอบการ	พนักงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 50 คน	138	81.2
50 - 100 คน	14	8.2
101 - 150 คน	-	-
151 - 200 คน	14	8.2
มากกว่า 200 คน	4	2.4
รวม	170	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คุณลักษณะของความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะของผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจ
ที่อยู่อาศัย

ผลของการวิจัยในตอนนี้เป็นการพิสูจน์สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างในด้านองค์ประกอบคุณลักษณะของความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะจำนวน 6 ประการระหว่างผู้ประกอบการกับพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัย องค์ประกอบดังกล่าวได้แก่ 1) ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล 2) ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ 3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 4) ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน 5) ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ และ 6) ความเป็นผู้นำ

ดังรายละเอียดของสมมติฐานต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมี ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล (Rational risk taking) สูงกว่าพนักงาน
  2. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมี ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ (Perception of business opportunity) มากกว่าพนักงาน
  3. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motives) สูงกว่าพนักงาน
  4. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมี ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน (Internal control) สูงกว่าพนักงาน
  5. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมี ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ (Economic rationality) สูงกว่าพนักงาน
  6. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมี ความเป็นผู้นำ (Leadership) สูงกว่าพนักงาน
- การเสนอผลของการวิจัยจะได้เสนอค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ของคะแนนคุณลักษณะทั้ง 6 ประการ เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง สำหรับเกณฑ์ในการพิสูจน์สมมติฐานจะถือเกณฑ์ผลจากการทดสอบค่าที (t-test) ชนิดที่มีทิศทาง (Direction) โดยกำหนดให้ค่าที่คำนวณต้องมีค่ามากกว่าค่าที่จากตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha < 0.05$ ดังรายละเอียดผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมี ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผลสูงกว่าพนักงาน

การทดสอบความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผลปรากฏผลการวิจัยว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยได้คะแนนเฉลี่ย 15.4774 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.678 ส่วนกลุ่มพนักงานได้คะแนนเฉลี่ย 14.0824 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.141 ผลการ

ทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α เท่ากับ 0.001 (ตารางที่ 4-19)

ดังนั้นผลของการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยมีความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผลสูงกว่ากลุ่มพนักงาน

2. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมีความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจสูงกว่าพนักงาน

การทดสอบความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ปรากฏผลของการวิจัย ปรากฏว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยได้คะแนนเฉลี่ย 15.2645 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.608 กลุ่มพนักงานได้คะแนนเฉลี่ย 14.5882 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.763 ผลการทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α เท่ากับ 0.001 (ตารางที่ 4-19)

ดังนั้นผลของการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยมีความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจสูงกว่ากลุ่มพนักงาน

3. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าพนักงาน

การทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลของการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยได้คะแนนเฉลี่ย 13.4710 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.358 กลุ่มพนักงานได้คะแนนเฉลี่ย 14.1294 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.999 ผลการทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) พบว่ากลุ่มพนักงานมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α เท่ากับ 0.01 (ตารางที่ 4-19)

ดังนั้นผลของการวิจัยจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานทั้งนี้เพราะผลการทดสอบสรุปได้ว่ากลุ่มพนักงานมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มผู้ประกอบการที่อยู่อาศัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4-19 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปร

ตัวแปร	ผู้ประกอบการ		พนักงาน		t-Value	2-Tail Prob.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล	15.4774	2.678	14.0824	2.141	5.150	0.000
ความสามารถในการรับรู้โอกาส ทางธุรกิจ	15.2645	1.608	14.5882	1.763	3.600	0.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	13.4710	2.358	14.1294	1.999	-2.700	0.004
ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน	14.3613	1.851	13.3059	2.386	4.480	0.000
ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์	17.6065	3.095	17.2118	3.222	1.120	0.132
ความเป็นผู้นำ	8.0194	1.711	7.4882	1.904	2.640	0.005

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมี ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายในสูงกว่าพนักงาน

การทดสอบความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน ผลของการวิจัย ปรากฏว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยได้คะแนนเฉลี่ย 14.3613 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.851 กลุ่มพนักงานได้คะแนนเฉลี่ย 13.3059 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.386 ผลการทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α เท่ากับ 0.001 (ตารางที่ 4-19)

ดังนั้นผลของการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยมีความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายในสูงกว่ากลุ่มพนักงาน

5. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมี ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์สูง กว่าพนักงาน

การทดสอบความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยได้คะแนนเฉลี่ย 17.6065 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.095 กลุ่มพนักงานได้คะแนนเฉลี่ย 17.2118 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.222 ผลการทดสอบแตกต่างด้วยค่าที (t-test) พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α เท่ากับ 0.05 (ตารางที่ 4-19)

ดังนั้นผลของการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์สูงกว่ากลุ่มพนักงาน

6. ผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยน่าจะมี ความเป็นผู้นำสูงกว่าพนักงาน

การทดสอบความเป็นผู้นำ ผลของการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยได้คะแนนเฉลี่ย 8.0194 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.711 กลุ่มพนักงานได้คะแนนเฉลี่ย 7.4882 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.904 ผลการทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α เท่ากับ 0.005 (ตารางที่ 4-19)

ดังนั้นผลของการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่ากลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยมีความเป็นผู้นำสูงกว่ากลุ่มพนักงาน

จากผลการวิจัยความแตกต่างในด้านองค์ประกอบคุณลักษณะของความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะของผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัยทั้ง 6 ประการ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยจะมีคุณลักษณะของความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะทั้ง 5 ประการ ได้แก่ 1) ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุผล 2) ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ 3) ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน 4) ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ และ 5) ความเป็นผู้นำสูงกว่ากลุ่มพนักงานซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

2. กลุ่มพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัยจะมีคุณลักษณะของความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะ 1 ประการ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์พนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัยมีสูงกว่ากลุ่มผู้ประกอบการซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะกับพื้นฐานทางด้านการศึกษาอบรมและภูมิหลัง

ความสัมพันธ์ในด้านนี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้ 7 ประการ แบ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะกับพื้นฐานทางด้านการศึกษาอบรม 5 ประการ ได้แก่

1. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

2. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมวิชาชีพ

3. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับประสบการณ์ด้านการทศศึกษาและการดูงานด้านธุรกิจ

4. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับทัศนคติและค่านิยมที่เกี่ยวกับการศึกษาอบรมวิชาชีพ

5. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาอบรมวิชาชีพ

และความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะ กับภูมิหลังนั้นมี 2 ประการ ได้แก่

6. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับฐานะความเป็นอยู่เมื่อเยาว์วัย

7. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคนติ และทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับลักษณะอาชีพของครอบครัว

ส่วนเกณฑ์ที่ใช้พิสูจน์สมมติฐานจะยึดถือเกณฑ์ของค่าสหสัมพันธ์ โดยมีค่านัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ ขึ้นไป สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 7 ข้อมีดังนี้

1. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคนติ และทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับระดับของการศึกษา

ในจำนวนคุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคนติ และทักษะ ทุกด้านทั้ง 6 ประการผลการวิจัยปรากฏว่ามีความสัมพันธ์เบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ระดับของการศึกษาโดยเรียงลำดับตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อยได้แก่ ความเป็นผู้นำ ($r_{xy} = 0.2196$) ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ($r_{xy} = 0.0764$) แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ($r_{xy} = 0.0748$) ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ ($r_{xy} = 0.0465$) ความเชื่อในอิทธิพล จากการควบคุมภายใน ($r_{xy} = -0.0532$) และองค์ประกอบสุดท้ายที่มีค่าสหสัมพันธ์ที่ต่ำสุดคือ ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล ($r_{xy} = -0.1858$) (ตารางที่ 4-20)

กล่าวโดยสรุปผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน 2 ประการ ได้แก่ ความเป็นผู้นำ และความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผลมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ส่วนผลการวิจัยที่ไม่ เป็นไปตามสมมติฐานมี 4 ประการได้แก่ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ และความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายในไม่มี ความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4-20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) ระหว่างคุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจทัศนคติและทักษะกับตัวแปรต่างๆของผู้ประกอบการและพนักงานธุรกิจที่อยู่อาศัย

ตัวแปร	RISK	ABILITY	EMOTION	BELIVE	ECON	LEADER
EDUC	-0.1858**	0.0764	0.0748	-0.0532	0.0465	0.2196**
TRAN	0.0198	0.3444**	0.1058	-0.0075	0.2111**	0.1738*
EXPER	-0.2135**	-0.1025	-0.1475*	0.0815	-0.0977	0.0133
ATTIT	-0.1528*	0.0876	0.0117	0.0235	0.1716*	-0.0099
INTEND	-0.1781*	0.3237**	0.1931**	-0.1636*	0.3424**	0.2494**
P_INCOM	-0.0990	0.0582	-0.1195	-0.0568	0.2430**	0.2708**
P_PROF	-0.0039	0.0561	0.0260	-0.0631	0.1658*	0.1082

หมายเหตุ : EDUC หมายถึงตัวแปรระดับการศึกษา

TRAN หมายถึงตัวแปรการฝึกอบรมวิชาชีพ

EXPER หมายถึงตัวแปรประสบการณ์ด้านการทัศนศึกษาและการดูงานด้านธุรกิจ

ATTIT หมายถึงตัวแปรทัศนคติและค่านิยมที่เกี่ยวกับการศึกษาอบรมวิชาชีพ

INTEND หมายถึงตัวแปรความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาอบรมวิชาชีพ

P_INCOM หมายถึงตัวแปรฐานะความเป็นอยู่เมื่อเยาว์วัย

P_PROF หมายถึงตัวแปรลักษณะอาชีพของครอบครัว

RISK หมายถึงตัวแปรความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล

ABILITY หมายถึงตัวแปรความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจมี

EMOTION หมายถึงตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

BELIVE หมายถึงตัวแปรความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน

ECON หมายถึงตัวแปรความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์

LEADER หมายถึงตัวแปรความเป็นผู้นำ

ค่านัยสำคัญทางสถิติ

* ที่ระดับ $\alpha = 0.01$

** ที่ระดับ $\alpha = 0.001$

2. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติ และทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมวิชาชีพ

ในจำนวนคุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติ และทักษะ ทุกด้านทั้ง 6 ประการ ผลการวิจัยปรากฏว่ามีความสัมพันธ์เบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการฝึกอบรมวิชาชีพโดยเรียงลำดับตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อยได้แก่ ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ($r_{xy} = 0.3444$) ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ ($r_{xy} = 0.2111$) ความเป็นผู้นำ ($r_{xy} = 0.1738$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($r_{xy} = 0.1058$) ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล ($r_{xy} = 0.0198$) และองค์ประกอบสุดท้ายที่มีค่าสหสัมพันธ์ที่ต่ำสุดคือความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน ($r_{xy} = -0.0075$) (ตารางที่ 4-20)

กล่าวโดยสรุปผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน 3 ประการ ได้แก่ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ และความเป็นผู้นำมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมวิชาชีพ ส่วนผลการวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมี 3 ประการได้แก่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล และความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายในไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมวิชาชีพ

3. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติและทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับประสบการณ์ด้านการทัศนศึกษาและการดูงานด้านธุรกิจ

ในจำนวนคุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติ และทักษะ ทุกด้านทั้ง 6 ประการ ผลการวิจัยปรากฏว่ามีความสัมพันธ์เบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับประสบการณ์ด้านการทัศนศึกษาและการดูงานด้านธุรกิจโดยเรียงลำดับตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อยได้แก่ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน ($r_{xy} = 0.0815$) ความเป็นผู้นำ ($r_{xy} = 0.0133$) ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ ($r_{xy} = -0.0977$) ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ($r_{xy} = -0.1025$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($r_{xy} = -0.1475$) และความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล ($r_{xy} = -0.2135$) (ตารางที่ 4-20)

กล่าวโดยสรุปผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน 2 ประการ ได้แก่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผลมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ด้านการทัศนศึกษาและการดูงานด้านธุรกิจ ส่วนผลการวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมี 4 ประการได้แก่ ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน ความเป็นผู้นำ ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ และความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ

4. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับทัศนคติและค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอบรมวิชาชีพ

ในจำนวนคุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และทักษะ ทุกด้านทั้ง 6 ประการ ผลการวิจัยปรากฏว่ามีความสัมพันธ์เบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ทัศนคติและค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอบรมวิชาชีพโดยเรียงลำดับตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์- สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อยได้แก่ ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ ($r_{xy} = 0.1716$) ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ($r_{xy} = 0.0876$) ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน ($r_{xy} = 0.0235$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($r_{xy} = 0.0117$) ความเป็นผู้นำ ($r_{xy} = -0.0099$) และความกล้า- เสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล ($r_{xy} = -0.1528$) (ตารางที่ 4-20)

กล่าวโดยสรุปผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน 2 ประการ ได้แก่ความมีเหตุผล ทางเศรษฐศาสตร์และความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล ส่วนผลการวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติ- ฐานมี 4 ประการได้แก่ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ความเชื่อในอิทธิพลจากการ ควบคุมภายใน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเป็นผู้นำ

5. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และทักษะน่าจะมี ความสัมพันธ์กับความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาอบรมวิชาชีพ

ในจำนวนคุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และทักษะ ทุกด้านทั้ง 6 ประการผลการวิจัยปรากฏว่ามีความสัมพันธ์เบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาอบรมวิชาชีพโดยเรียงลำดับตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์- สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อยได้แก่ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ ($r_{xy} = 0.3424$) ความ สามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ($r_{xy} = 0.3237$) ความเป็นผู้นำ ($r_{xy} = 0.2494$) แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ ($r_{xy} = 0.1931$) ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน ($r_{xy} = -0.1636$) และความ กล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล ($r_{xy} = -0.1781$) (ตารางที่ 4-20)

กล่าวโดยสรุปผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานทั้ง 6 ประการ ได้แก่ความมีเหตุ ผลทางเศรษฐศาสตร์ ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ความเป็นผู้นำ แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน และความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผลมี ความสัมพันธ์กับความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาอบรมวิชาชีพ

6. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และทักษะนำจะมี ความสัมพันธ์กับฐานะความเป็นอยู่เมื่อเยาว์วัย

ในจำนวนคุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และทักษะ ทุกด้านทั้ง 6 ประการ ผลการวิจัยปรากฏว่ามีความสัมพันธ์เบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ฐานะความเป็นอยู่เมื่อเยาว์วัยโดยเรียงลำดับตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ได้แก่ความเป็นผู้นำ ($r_{xy} = 0.2708$) ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ ($r_{xy} = 0.2430$) ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ($r_{xy} = 0.0582$) ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน ($r_{xy} = -0.0568$) ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล ($r_{xy} = -0.0990$) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($r_{xy} = -0.1195$) (ตารางที่ 4-20)

กล่าวโดยสรุปผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน 2 ประการ ได้แก่ ความเป็นผู้นำ และความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์กับฐานะความเป็นอยู่เมื่อเยาว์วัย ส่วนผลการวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมี 4 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผลและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับฐานะความเป็นอยู่เมื่อเยาว์วัย

7. คุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และทักษะนำจะมี ความสัมพันธ์กับลักษณะอาชีพของครอบครัว

ในจำนวนคุณลักษณะองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และทักษะ ทุกด้านทั้ง 6 ประการ ผลการวิจัยปรากฏว่ามีความสัมพันธ์เบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ลักษณะอาชีพของครอบครัวโดยเรียงลำดับตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ได้แก่ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ ($r_{xy} = 0.1658$) ความเป็นผู้นำ ($r_{xy} = 0.1082$) ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ($r_{xy} = 0.0561$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($r_{xy} = 0.0260$) ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล ($r_{xy} = -0.0039$) และความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน ($r_{xy} = -0.0631$) (ตารางที่ 4-20)

กล่าวโดยสรุปผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน 1 ประการ ได้แก่ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์กับลักษณะอาชีพของครอบครัว

ส่วนผลการวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมี 5 ประการ ได้แก่ ความเป็นผู้นำ ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล และความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายในไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะอาชีพของครอบครัว

ผลจากการวิจัยในบทที่ 4 สามารถสรุปได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการฝึกมาก่อน เคยได้รับการช่วยเหลือจากกลุ่มบุคคลต่างๆ โดยเฉพาะจากบิดา มารดา ญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงในวงการธุรกิจเท่านั้น และเคยได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน ส่วนความคิดในการก่อตั้งธุรกิจนั้นได้คิดเมื่อตอนติดต่อกับนักธุรกิจ นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่ารายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่จูงใจให้เข้ามาประกอบธุรกิจที่อยู่อาศัย ส่วนความต้องการนั้นผู้ประกอบการส่วนใหญ่พอใจทำงานเดิมจึงไม่ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ และหากมีทุนเพิ่มเติมอยากจะลงทุนในด้านบริการมากกว่า ส่วนปัญหาในการประกอบการนั้นผู้ประกอบการประสบปัญหาด้านการจำหน่ายและการเงิน จึงต้องการความช่วยเหลือดังกล่าวจากรัฐในด้านเหล่านี้ นอกจากนี้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทำงานหนักต้องทำงานในวันหยุด

ส่วนผลการวิจัยทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในวัยกลางคน เป็นเพศชาย สัญชาติไทย และนับถือศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในจังหวัดกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และสมรสแล้ว ได้ดำเนินธุรกิจด้านนี้มาในช่วง 5-10 ปี และมีพนักงานน้อยกว่า 50 คน

ส่วนการวิจัยเพื่อทดสอบองค์ประกอบคุณลักษณะของความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติ และทักษะทั้ง 6 ประการระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการและกลุ่มพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัยพบว่าผู้ประกอบการธุรกิจที่อยู่อาศัยมีความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผล ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ และความเป็นผู้นำสูงกว่ากลุ่มพนักงาน และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อยกว่ากลุ่มพนักงาน

นอกจากนั้นเมื่อวิจัยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติ และทักษะ กับพื้นฐานทางด้านการศึกษาอบรมและภูมิหลังทั้งของผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัยพบว่าความเป็นผู้นำและความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผลมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์และความเป็นผู้นำมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผลมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ด้านการทัศนศึกษาและการดูงานด้านธุรกิจ ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์และความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและค่านิยมที่เกี่ยวกับการศึกษาอบรมวิชาชีพ ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ความเป็นผู้นำ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อในอิทธิพลจากการควบคุมภายในและความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุสมผลมีความสัมพันธ์กับความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาอบรมวิชาชีพ ความเป็นผู้นำและความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์กับ

ฐานะความเป็นอยู่เมื่อเยาว์วัย และควมมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์กับลักษณะอาชีพของครอบครัว อย่างไรก็ตามเมื่อก้าวโดยสรุปผลการวิจัยเพื่อทดสอบองค์ประกอบคุณลักษณะของความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และทักษะทั้ง 6 ประการระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการและกลุ่มพนักงานในธุรกิจที่อยู่อาศัยที่พบความสัมพันธ์เด่นชัด โดยเรียงลำดับความสำคัญของจำนวนตัวแปรพบว่าความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาอบรมวิชาชีพมีความเด่นชัดสูงสุดรองลงมาได้แก่การฝึกอบรมวิชาชีพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ด้านการทัศนศึกษาและการดูงานด้านธุรกิจ ตลอดจนทัศนคติและค่านิยมที่เกี่ยวกับการศึกษาอบรมวิชาชีพ ตามลำดับ

จากการสรุปผลการวิจัยในบทที่ 4 จะได้นำไปอภิปรายสรุปผลการวิจัยทั้งหมด รวมทั้งการเสนอแนะประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมในการวิจัยครั้งต่อไป ดังรายละเอียดในบทที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย